

[Axel Ivan Pedersen.]

årene er kommet til i henhold til de revisioner, vi har haft af lejeloven, så de uretfærdigheder, som måtte bestå på basis af 1939-loven, ville fortsætte, og de er i virkeligheden mange.

Vi har i vort arbejde kunnet konstatere, at der for det første findes grundejere, som har udnyttet lejelovens reguleringsbestemmelser fuldt ud og har fået alt det ud af leje-forhøjelserne, som de kunne. Vi har konstateret, at der findes andre grundejere, som ikke har udnyttet lejelovens reguleringsbestemmelser fuldt ud. Og vi har endelig konstateret, hvad der har været det alt-overvejende betydningsfulde for os i vor beslutning, at der på „broerne“, ikke mindst på „broerne“ her i København, findes adskillige lejligheder, hvis aktuelle leje i dag er højere oppe, end den i virkeligheden burde være, og ved at tage en generel leje-forhøjelse på basis af den aktuelle leje ville disse lejere, der i dag i virkeligheden betaler for meget, yderligere komme til at betale mere, og det kan ikke være rimeligt. Det er denne urimelighed — det slog jeg fast i mit første indlæg — som vi med dette vurderingsforslag kommer til livs, og det synes jeg er overordentlig værdifuldt.

Vi synes ikke, at de 10 mill. kr., som det vil komme til at koste, er dårligt givet ud; det synes tværtimod at forholde sig sådan, at hr. Niels Westerby bare for at spare de 10 mill. kr. vil lade adskillige tusinde lejere behandle uretfærdigt fremover, og det synes jeg for mit vedkommende ikke der er noget som helst perspektiv i.

Kai Moltke: Kun et par korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører, hr. Axel Ivan Pedersen.

Nu fik vi at vide her, at allerede for en årrække siden undsagde han procentforhøjelsen ud fra 1939-lejen. Enhver har jo sin overbevisning, enhver har sine idealer, men det bortforklarer i det mindste ikke den kendsgerning, at hr. Axel Ivan Pedersen endnu i fjor stemte for en generel forhøjelse på 25 pct. for alt det byggeri, der er opført før 1939, og når det er tilfældet, så har vi jo her en af disse personlighedsspaltninger, hvor man mener et og stemmer anderledes, og det kan jeg ikke afhjælpe.

Dernæst skulle jeg have antaget, at de 70-75 kr. skulle gennemføres over det hele. Det er der dog ingen der kan have forstået på, hvad jeg sagde; eftersom jeg udtrykkelig fremhævede, at herudfra skal alt det øvrige kvalitetsmæssigt vurderes. Det er ikke det samme, som at man vil gennemføre den samme leje over det hele, men det er dog herudfra, man bestemmer, hvad der skal forhøjes og ikke forhøjes. Det samme gælder jo for så vidt de bemærkninger, boligministeren kom med.

Jeg glemte lige en ting før, som jeg godt kunne lide at få besked af boligministeren om. Jeg for mit vedkommende har jo indtaget et særstandpunkt, særlig til forhøjelserne i det sociale byggeri, og nu bestemmes det, at vurderingen her skal ske på samme grundlag som for det øvrige byggeri. Jeg må erkende, at der er ikke noget urigtigt i, at man gennemfører en vurdering af det sociale byggeri, men jeg håber da, boligministeren er enig med mig i, at det at gennemføre en vurdering er ikke nok til, at man dernæst kan dekretere forhøjelse som i det private byggeri, for vi har dog hele kap. XV i lov om boligbyggeri om vedtægterne, om de billigst mulige priser og om alt det andet. Jeg formoder, vi må vende tilbage til de sociale selskabers stilling her og til, hvordan man tænker sig disse forhøjelser gennemført. Lad os dog tage lidt praktisk på tingene. Hidtil har man jo motiveret forhøjelsen for de sociale selskaber, hvis beboere ensidigt eller hovedsageligt er mindre- og mindstbemidlede, med, at de i sin tid har modtaget billige statslån og statsgaranti.

Se, nu er jeg jo i grunden parcelhusejer; jeg sidder i et hus opført i 1952 ude i Holte, og renten her er fortsat 3½ pct., og vi har stadig væk 1 pct. i afdrag. Drejede det sig kun om mig, så kunne jeg måske overse dette forhold, men der er jo titusinder af parcelhusejere, som sidder i en sådan situation, og kan man så komme og holde moralprædikener for de mindre- og mindstbemidlede i de sociale boligselskaber og sige: I blev i sin tid privilegeret på grund af jeres lave indtægter, og derfor skal I nu i nogle tilfælde have fordoblet jeres husleje? Kan man gennemføre et så ensidigt skridt i lovgivningen og så sige, at hver eneste parcelhusejer, der har fået de samme lån